

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.798/2017/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt **felperes neve, felperes lakcíme** szám alatti lakos **felperesnek** – az Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Papp Kornél ügyvéd) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** szám alatti székhelyű **alperes** ellen általános szerződési feltétel tisztességtelensége miatti érvénytelenség megállapítása és egyéb követelés iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2017. július 7. napján kelt 6.P.20.864/2017/7. számú ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett azon részét, mely a felek között 2007. december 3. napján létrejött kölcsönszerződés részévé vált **Üsz1..** számú üzletszabályzat IV/7. pontja érvénytelenségét állapította meg, **hatályon kívül helyezi** és e rendelkezés tekintetében a pert megszünteti.

A további nem fellebbezett rendelkezést nem érinti, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes, mint kölcsönbevevő az alperes jogelődjével, a **alperesi jogelőd neve**, mint kölcsönadóval 2007. december 3. napján kötött egyedi kölcsönszerződést gépjárművásárlás finanszírozása céljából. A kölcsön folyósított összege 3.576.000,- forint volt, a törlesztőrészletek száma: 160, egy havi törlesztőrészlet összege: 35.348,- forint. A felek az összes törlesztőrészlet együttes összegét 5.639.680,- forintban határozták meg, a teljes hiteldíjmutató: 10,03%, mértékadó devizanem: CHF (svájci frank). Az egyedi blankettaszerződés rögzítette továbbá, hogy a finanszírozás fix devizakonstrukciójú, saját rész: 400.000,- forint. Az egyedi kölcsönszerződés 2. pontja szerint az ott nem szabályozott kérdéseket a szerződés elválaszthatatlan részét képező, a **alperesijogelőd neve**. gépjármű hitelezési tevékenységére vonatkozó **Üsz1..** jelölésű üzletszabályzat tartalmazza. A szerződés részévé vált üzletszabályzat (Üsz.) VI/1. pontja a kölcsönvevő kötelezettségei között rögzíti, hogy a kölcsönvevő köteles a hatósági nyilvántartásba a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvébe a hitelező javára a felek között létrejött szerződésnek megfelelően a vételi jogot és annak biztosítására az elidegenítési tilalmat bejegyeztetni, és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet, a korlátozás jogosítottja részére küldje meg. A VI/3. pont ehhez kapcsolódóan előírja: Amennyiben a törzskönyv bármely oknál fogva a kölcsönbevevő birtokába kerül, köteles azt haladéktalanul a hitelező részére értékküldeményként továbbítani.

Az Üsz. IV/7. pontja értelmében: Amennyiben az elsődleges biztosíték opció és az egyedi kölcsönszerződés futamideje 5 évnél hosszabb, úgy a kölcsönbevevő köteles a hitelező felszólítására

– az eredeti feltételekkel egyező tartalommal – ismét vételi jogot engedni, amelynek időtartama legalább a szerződés lejártát követő 3 hónap.

Az Üsz. IV/9. pontja értelmében: Amennyiben a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatot kiadni.

A szerződő felek között az egyedi kölcsönszerződéshez kapcsolódó biztosítékként opciós szerződés is létrejött a finanszírozott gépjárműre vonatkozóan. A külön alakisággal kötött opciós szerződés 3. pontja szerint a kölcsönvevő, kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeinek elsődleges biztosítására alapították a felek az opciós jogot. Az 5. pont szerint a hitelező a vételi jogot a szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a kölcsönbevevő maradéktalanul nem teljesíti. A szerződő felek a 7. pontban a vételi joggal terhelt gépjármű tekintetében elidegenítési és terhelési tilalmat is kikötöttek, mindezt a jármű törzskönyvébe bejegyeztetett módon. A szerződés 5. pontja szerint a hitelező a vételi jogot a szerződés aláírásától számított 5 éves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a kölcsönbevevő maradéktalanul nem teljesítette.

A gépjármű megvásárlásakor a jármű törzskönyvébe az opciós jog, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése megtörtént, ezekkel a teherbejegyzésekkel került a törzskönyv alperesi pénzügyi birtokába.

A futamidő során a törlesztőrészek megfizetésének elmaradása miatt az alperes 2015. augusztus 31-i keltezéssel, 2015. szeptember 23-ra szóló, opciós joggyakorlást is tartalmazó írásbeli felmondást küldött meg a felperesnek, aki azt 2015. szeptember 4-én saját kezű aláírással elismert módon átvette (1/F/4. számú perirat). Utóbb alperes a szerződés felmondás útján történt megszűnéséről külön írásbeli értesítést is közölt.

A felperes keresetében kérte a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódó üzletszabályzat IV/7. pont érvénytelenségének megállapítását tisztességtelenségre hivatkozással. Kérte a perbeli kölcsönszerződéssel finanszírozott gépjármű törzskönyvének kiadására kötelezni alperest, továbbá az opciós jog törléséhez szükséges alperesi nyilatkozat ítélettel történő pótlását.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a törzskönyv nem az opciós szerződés, hanem a kölcsönszerződés egyedi biztosítéka, így mindaddig, amíg a szerződésből eredő kötelezettségeit hiánytalanul nem teljesíti a felperes, ő jogosult magánál tartani a törzskönyvet, annak kiadására nem köteles.

Az elsőfokú bíróság ítéletével mindhárom kereseti kérelemnek helyt adott. Megállapította az üzletszabályzat IV/7. pontjának érvénytelenségét, elrendelte a gépjármű törzskönyv kiadását, és ítélettel pótolta az opciós jog törléséhez szükséges alperesi nyilatkozatot.

A bíróság ítéletének indokolásában az opciós szerződés 2. és 4. pontjának egybevetett értékeléseként megállapította, hogy az ott rögzített szerződéses kikötések maradéktalanul megfelelnek a Ptk. 374. § (2) bekezdésében írt szabályoknak. Az üzletszabályzat IV/7. pontjában foglalt rendelkezés azonban azzal ellentétes, a szerződéskötéstől számított 5 év elteltét követő időre nézve a kölcsönvevőt újabb vételi jog engedésére kötelező rendelkezés érvénytelenségét a bíróság már közérdekű perben megállapította. Ezzel kapcsolatban utalt a BDT2008/1828. szám alatt közzétett eseti döntésekben foglaltakra. Az opciós szerződés 4. pontjában írt rendelkezéssel kapcsolatban külön kitért arra, hogy álláspontja szerint az a Ptk. 374. § (2) bekezdés kogens rendelkezését megkerülő szerződési szabály, mellyel a hitelező egyoldalú hatalmasságot kap arra

vonatkozóan, hogy felszólítással kötelezze a kölcsönbevevőt az 5 évre szóló opciós szerződés meghosszabbítására. A bíróság álláspontja szerint ezért jogszabályba ütközés okán is érvénytelen az üzletszabályzat e rendelkezése. Az opciós jog megszűnésével az ennek biztosítékeként kötött járulékos szerződés is megszűnt, az alperesnek ezért nincs érvényes jogcíme a törzskönyv birtokban tartására.

Külön kitért arra; a szerződési szabadság elvéből következően, jogszabályi tiltás hiányában nincs akadálya a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékát szolgáló olyan szerződési kikötésnek, mely alapján a hitelező a törzskönyv birtoklására mindaddig jogosult, amíg a kölcsönbevevő a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségét maradéktalanul nem teljesíti. A perbeli esetben a bíróság azonban ilyen atipikus megállapodás megkötését nem találta megállapíthatónak. Az egyedi kölcsönszerződésnek, illetve az annak részévé vált üzletszabályzatnak nincsen olyan egyedi rendelkezése, amely az alperes által hivatkozott tartalmú atipikus biztosítékként lenne értelmezhető.

Az opciós szerződés értelmezéséből a bíróság tehát arra a következtetésre jutott, hogy a kölcsönszerződés biztosítékát szolgálta a törzskönyv alperesi birtoklása. Az opciós jog megszűnésével egyidejűleg a törzskönyv birtokban tartására az alperesnek azonban már nincs jogcíme, ezért azt a felperes részére ki kell adnia, így az erre irányuló kereset is megalapozott.

A bíróság megjegyezte még, hogy az üzletszabályzat IV/9. pontja, valamint a VI/1. pontja együttes értelmezése annyit jelent, hogy ha a kölcsönbevevő teljesíti a fizetési kötelezettségét, a hitelező köteles kiadni a törzskönyvet. Ez a törzskönyvkiadás egy esete, de nem vonható le ebből az a következtetés, hogy akkor is jogosult lenne az alperes magánál tartani a törzskönyvet, ha a jogosultság alapjául szolgáló opciós jog már megszűnt.

Az opciós jog megszűnésének megállapítására tekintettel a bíróság a gépjármű-nyilvántartásból való törlési nyilatkozatot is ítélettel pótolhatónak találta.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását és a törzskönyv kiadása iránti kereset elutasítását. Az alperes fellebbezésében kiemelten idézte az üzletszabályzat IV/9. pontját, mely alapján állította, önálló biztosítékként került kikötésre a gépjármű törzskönyv alperesi birtokban tartásának joga, az nem az opciós szerződésnek, hanem a felek között létrejött egyedi kölcsönszerződésnek az önálló, atipikus biztosítéka, ennek megfelelően független az opciós jog megszűnésétől. A törzskönyv birtokban tartására mindaddig ő jogosult, amíg a kölcsönszerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét a felperes nem teljesíti. Alperes nem vitatta, hogy a vételi jog egyik lehetséges megszűnési módja az 5 éves időtartam eltelte, ettől függetlenül azonban a törzskönyv birtoklási jog továbbra is megmarad. A felek éppen azért állapodtak meg abban, hogy a hitelező visszaszolgáltatási kötelezettsége kizárólag valamennyi fizetési kötelezettség teljesítése esetén áll be, mert így az opciós időszak leteltét követően is fenntarthatta alperes a törzskönyv birtokban tartására vonatkozó jogát. A felek ügyleti akarata kifejezetten erre irányult. Hangsúlyozta, a törzskönyv birtokban tartásának önálló, atipikus biztosítéki jellegét az üzletszabályzat VI/3. pontja is alátámasztja, mely kimondja, amennyiben a törzskönyv bármely oknál fogva a kölcsönbevevő birtokába kerülne, úgy azt haladéktalanul köteles kiadni a hitelező részére. E szerződési pont nem tartalmaz sem időbeli korlátozást, sem utalást az opciós jogra, e kötelezettség akkor is terheli a kölcsönbevevőt, ha az opció már letelt. Megjegyezte, az egyedi kölcsönszerződés szerint 120 hónap a kölcsön futamideje, mely meghaladja az opció törvényben rögzített maximális 5 éves időtartamát. Ez is indokolttá tette az egyedi atipikus biztosíték kikötését, ezért az nem tekinthető olyan bizonytalan szerződési feltételnek, melynek csak kiterjesztő értelmezéssel lehetne ilyen jelleget tulajdonítani. Megjegyezte, tudomása van a Kúria törzskönyvkiadással kapcsolatos legutóbbi határozatában kifejtett álláspontjáról, azonban a Pp. 4. § (1) bekezdés értelmében az eljáró bíróságnak minden esetben egyedi mérlegelési szabadsága van, a tényálláshoz igazodóan egy újabb jogvitában dönthet a Kúriától eltérő módon is a bíróság.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokok alapján történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **nem alapos**.

Az elsőfokú iratokból megállapíthatóan a peres felek a kölcsönszerződés biztosítására külön alakiságú, önálló opciós szerződést is kötöttek az alperes által finanszírozott gépjárműre, mely szerződés 5. pontjában rögzítették az opciós jog gyakorlásának időpontját. A Ptk. 205/C. § alapján ezért nem az alperes által hivatkozott üzletszabályzat, hanem az opciós szerződésben szereplő feltétel vált a szerződés részévé, ennél fogva a felek által kikötött opciós jog nem tekinthető ún. zárt opciónak. A vételi jog gyakorlására az alperesnek az opciós szerződés megkötésétől (2007. december 3.) számított 5 évig volt lehetősége, mely a nyitott opciós szabályozásnak felel meg (BDT2000/264. számon közzétett eseti döntés). Az kétségek kívül megállapítható a nem vitatott peradatokból, hogy az opciós szerződés megkötésétől számított 5 év anélkül telt el, hogy az alperesi hitelező opciós jogát gyakorolta volna, e határidő elteltével pedig az opciós szerződés törvény által szabályozott hatálya letelt, a vételi jog ezzel megszűnt (Ptk. 229. § (3) bekezdés, Ptk. 374. § (2) bekezdés, 375. § (4) bekezdés).

A felperessel csak 2015. szeptember 4. napján közölt levélben bejelentett opciós joggyakorlás időpontját illetően lényeges tehát, hogy az 5 éves törvényi határidő tehát a szerződéskötéstől számítandó, így az ekkorra már letelt. E határidőn túl gyakorolni kívánt opciós jogérvényesítésre irányuló nyilatkozat ezért joghatás kiváltására már nem volt alkalmas.

Az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelemnek szükségtelenül adott helyt, ugyanis a perbeli jogviszony általános szerződés feltételeit tartalmazó **Üsz1.** jelölésű üzletszabályzat IV/7. pontjának tisztességtelenség miatti érvénytelenségét közérdekű perben hozott jogerős ítélet mondta ki (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.452/2007/3. közzétéve BDT2008/1828. szám alatt). Az ítélet rendelkező része közleményként a kikötés alkalmazójával (alperes) szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal minősítette érvénytelenek többek között ezt a szerződési kikötést is, így az a felek viszonyában már ítélt dolog-hatályú. Az újabb egyedi perekben az érvénytelenség ez okból történő megállapítására ítéleti rendelkezéssel a Pp. 229. § (1) és (2) bekezdésre tekintettel (anyagi jogerő) utóbb már nincs szükség. Az anyagi jogerő fennálltát, az igény jogerősen elbírált voltát (res judicata) a bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie (KGD2013/66., 2014/64. szám alatt közzétett eseti döntések). Az elsőfokú bíróság mindezek ellenére hozott érdemi döntést a már jogerősen elbírált jogkérdésben, ezt az ítéltábla a másodfokú eljárás során észlelte, ennek megfelelően a Pp. 157. § a) pontjának alkalmazása merült fel a 130. § (1) bekezdés d) pontja alapján. A másodfokú eljárásban ilyen esetben a Pp. 251. § (1) bekezdés alapján meghatározott módon a per megszüntetésének és a Pp. 157. § a) pontjával, valamint a 130. § (1) bekezdés d) pontjával érintett ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezésének van helye. Az említett eljárásjogi tárgyú rendelkezéstől függetlenül jelen perben külön ítéleti rendelkezés nélkül is irányadó, hogy a **Üsz1.** üzletszabályzat IV/7. pontja érvénytelen, vagyis a felek közötti jogviszony megítélése során azt figyelmen kívül kell hagyni. Ebből következően e szerződési rendelkezésre alapított módon nem hivatkozhat az alperes az opciós joggyakorlás 5 éves határidejének meghosszabbítására. A külön alakiságú opciós szerződés Ptk-val összhangban lévő rendelkezései veendőek alapul, melyekből következően azonban a szerződéskötéstől számított 5 év elteltével az opciós jog megszűnt, így a 2015. évi vételi joggyakorlás már nem válthatta ki az alperes által kívánt joghatást.

Mindezekből kiindulva kellett a bíróságnak abban a kérdésben állást foglalnia, hogy a törzskönyv birtokban tartása a vételi joghoz kapcsolódó járulékos, vagy a kölcsönszerződés egészét érintő, egyedi atipikus biztosítéknak tekinthető-e.

A Ptk. 200. § (1) bekezdésében megfogalmazott szerződési szabadság elvéből következően – ilyen tartalmú jogszabályi tiltás hiányában – nincs akadálya annak, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékeként a felek kikössék a törzskönyv birtoklásának jogát mindaddig, amíg a kölcsönbe vevő a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeit nem teljesíti maradéktalanul. A perbeli esetben azonban a felek ilyen tartalmú megállapodást nem kötöttek. Az opciós szerződés Ptk. 207. § (1) bekezdés szerinti helyes értelmezéséből az következik, hogy a felek a vételi jog – és nem a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettség – biztosítására kötötték ki az alperes javára az elidegenítési és terhelési tilalmat, a vételi jog tárgyát képező perbeli gépjárműre. Az Üsz. VI/1. pontja ezzel összhangban rendelkezik úgy, hogy a kölcsönbe vevő köteles a hatósági nyilvántartásba, a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvbe a hitelező javára – a felek között létrejött szerződésnek megfelelően – vételi jogot vagy a jelzálogjogot és annak biztosítására az elidegenítési és terhelési tilalmat bejegyeztetni és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a hitelező, mint a korlátozás jogosítottja részére küldje meg.

Ezen szerződési feltétel tette lehetővé alperes számára a törzskönyv birtokba vételét. Ennek szövegezése és nyelvtani értelmezése azonban azt támasztja alá, hogy a peres felek a törzskönyv alperes részére történő megküldésével az alperes opciós jogát kívánták biztosítani. Ennek megfelelően a törzskönyv birtoklásához való jog az opciós joghoz kapcsolódó járulékos jogosultság, amely éppen a járulékos jellegére figyelemmel az opciós jog megszűnésével együtt szűnik meg.

Az Üsz. IV/9. pontja az opciós szerződés 4. pontjával együttesen értelmezve csupán annyit jelent, hogy ha a kölcsönbe vevő még az opciós szerződés 5 éves időbeli hatálya alatt teljesíti a fizetési kötelezettségeit, a hitelező (alperes) köteles kiadni a törzskönyvet és a korlátozó rendelkezések törléséhez szükséges jognyilatkozatot. Ez azonban nem jelenti egyúttal azt is, hogy az alperesi hitelező akkor is jogosult lenne önmagánál tartani a törzskönyvet, vagy megtagadni az elidegenítési és terhelési tilalom törléséhez szükséges nyilatkozatot, ha e jogosultságok alapjául szolgáló opciós joga már megszűnt.

A Ptk. 207. § (1) és (2) bekezdése szerint ugyanis a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. Ha pedig az általános szerződési feltétel, illetve fogyasztói szerződés tartalma e szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. A jogalkotó a Ptk. fenti rendelkezésével a pontatlan vagy bizonytalan szerződési szabály értelmezési kockázatát arra a félre terhelte, aki annak megfogalmazásáért felelős. Ebből következően, ha az alperesnek a IV/9. pontban írt szerződési kikötéssel az volt a célja, hogy a kölcsön visszafizetésének atipikus biztosítékeként mindaddig magánál tarthassa a kölcsönből finanszírozott gépjármű törzskönyvét, amíg az adós valamennyi fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, ezt a szándékát egyértelműen félreérthetetlenül így kellett volna megfogalmaznia az üzletszabályzatban, illetve a blanketta opciós szerződésben. Az érintett kikötések azonban annak tényleges megszövegezésük alapján csak kiterjesztő értelmezéssel tulajdonítható, az alperes által hivatkozottak szerinti tartalom, a kiterjesztő értelmezést viszont a Ptk. 207. § (4) bekezdése kifejezetten tiltja. Mindezt figyelembe véve az Üsz. IV/9. pontja – felperesi fogyasztóra nézve kedvezőbb, szűkítő értelmezése az, hogy – e szerződési kikötés csupán azon esetek egyikét szabályozza, amikor a hitelező nem tagadhatja meg a törzskönyv kiadását. Nem vonható le azonban az érintett kikötés megfogalmazásából az a kiterjesztő következtetés, hogy a kölcsönadó akkor is jogosult lenne azt magánál tartani, ha e jogosultság alapjául szolgáló opciós joga megszűnt (Kúria Gfv.VII.30.049/2016., BH2017/13., BH2017/63., BH2017/95. számú eseti döntései).

Az elsőfokú bíróság helyes döntése szerint a törzskönyv az opciós jog kikényszerítése érdekében került az alperes birtokába, az opciós jog megszűnésére tekintettel a törzskönyv birtokban tartásának joga is megszűnt, ezért azt az alperes köteles a felperesnek kiadni. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy az alperes a felperessel kötött kölcsönszerződést a felperes fizetési

késedelme miatt időközben felmondta, mert a szerződéskötéstől számított 5 év időközbeni eltelte miatt opciós joga megszűnt, e biztosítékkal már nem élhet.

Az alperes jelen perben is érintett üzletszabályzatával kapcsolatban a Kúria korábban már több eseti döntést hozott, melyek egyezően, a vételi joghoz, valamint az elidegenítési és terhelési tilalomhoz kapcsolódó járulékos biztosítéknak minősítették a törzskönyv visszatartási jogot. A fellebbezési hivatkozással ellentétben a Kúria egyik döntésében sem minősítette úgy az alperesi üzletszabályzatot, hogy a régi Ptk. 205. § (1) bekezdés szerinti, konszenzuson alapuló megállapodás létrejött volna egy atipikus biztosítékadásra vonatkozóan. Ezt az álláspontját a Kúria a Pfv.VI.20.558/2016/5. számú ítéletében ismételten kifejtette, utalva még a Pfv.I.21.202/2015/4., valamint Gfv.VII.30.031/2016/7. szám alatti ítéletekre is. Az alperes fellebbezési hivatkozása nem helytálló tehát, a Kúria több, egyező precedens értékű eseti döntésével szembemenő, egyedi üzletszabályzat-értelmezésre az ítélőtábla nem látott lehetőséget. A BH2017/13. szám alatt legutóbb közzétett eseti döntés tehát nem egyedi, hanem a Kúria több döntésében is megjelenő következetes, jogi álláspontot tartalmaz, így az továbbra is az irányadó bírói jogértelmezést tükrözi, az alperes jelen perben vizsgált üzletszabályzata és a blanketta opciós szerződés visszatérően vitatott érvényességű, és értelmezésű pontjai tekintetében.

A fellebbezés kapcsán megjegyzi még az ítélőtábla, hogy az alperes által saját álláspontjának alátámasztására hivatkozott eseti döntések a Pp. 4. § (1) bekezdésre tekintettel nem kötik a másodfokú bíróságot. Az alapelvi szintű eljárási szabály a polgári ügyben eljáró bíróság mérlegelési szabadságát biztosítja. A bíróság nincs kötve más személyek közt folyamatban volt perben megállapított tényálláshoz, és döntéshez, még akkor sem, ha a döntés azonos tényálláson alapul (Legfelsőbb Bíróság (Kúria) BH 2008/19 számon közzétett eseti döntés). A Szegedi Ítélőtábla az egyező tárgyú perekben már korábban kialakított joggyakorlatát fenntartva, jelen perben is osztotta a felperes által sérelmezett, alperes által általános szerződési feltételként több szerződés megkötéséhez is alkalmazott szerződési kikötés tisztességtelenség, és jogszabályba ütközés miatti érvénytelenségével kapcsolatos jogi álláspontot (Ptk. 209. § (1), (2) bekezdés, 209/A. § (2) bekezdés, Ptk. 374. § (2) bekezdés, 375. § (4) bekezdés), melynek jogkövetkezménye a törzskönyvkiadás elrendelése.

A kifejtett indokolásbeli kiigazítások és kiegészítések mellett az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének érvénytelenséget megállapító rendelkezését hivatalból eljárva hatályon kívül helyezte, e tekintetben a Pp. 251. § (1) bekezdése szerinti permegszüntetést alkalmazva, míg a fellebbezett részt illetően, az érdemben helyes rendelkezést tartalmazó ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljárni és írásban fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján állapította meg.

Szeged, 2018. február 1.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Dobler László s.k.	Béri András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

